

31992L0035

10.6.1992

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 157/19

DIREKTIVA SVETA 92/35/EGS
z dne 29. aprila 1992
o pravilih za obvladovanje in ukrepih za zatiranje konjske kuge

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

upoštevanju geografskih, upravnih, ekoloških in epizootioloških dejavnikov;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ker je temeljita epizootiološka preiskava bistvenega pomena, da bi preprečili širjenje bolezni;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ker se pri pojavu konjske kuge uporablja člen 3 Odločbe Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o izdatkih na področju veterinarstva ⁽⁵⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

ker zahteva Direktiva Sveta 90/426/EGS z dne 26. junija 1990 o pogojih zdravstvenega varstva živali za premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav ⁽⁴⁾ sprostitev premikov kopitarjev na ozemlju Skupnosti; ker je po členu 5(4) Direktive treba uvesti ukrepe Skupnosti za usklajevanje pravil za obvladovanje in ukrepe za zatiranje konjske kuge;

Člen 1

Ta direktiva določa pravila za obvladovanje in ukrepe za zatiranje konjske kuge.

ker bodo ti ukrepi omogočili racionalen razvoj kmetijskega sektorja ter prispevali k zdravstvenemu varstvu živali v Skupnosti;

Člen 2

V smislu te direktive se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive 90/426/EGS kakor in kjer je potrebno.

ker lahko izbruh te bolezni hitro doseže razsežnost epizootije ter povzroči visoko smrtnost in škodo, ki lahko znatno zmanjšajo donosnost živinoreje;

Vendar *gospodarstvo* pomeni gospodarstvo v smislu Direktive 90/426/EGS ter naravne rezervate, kjer kopitarji živijo svobodno.

ker je treba sprejeti ukrepe za obvladovanje takoj ob prvem sumu bolezni in ker je treba ob potrditvi bolezni takoj in učinkovito ukrepati, da bi zagotovili varovanje zdrava živali v Skupnosti;

Poleg tega:

ker morajo ukrepi, ki jih je treba sprejeti, zagotavljati preprečevanje širjenja konjske kuge; ker je treba dosledno nadzorovati premike živali, ki bi lahko prenašale okužbo in je treba izkoreniniti mrčes na okuženih gospodarstvih;

(a) *lastnik ali imetnik* je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ima v lasti kopitarje ali mu je odplačno ali neodplačno poverjena skrb zanje;

ker je treba opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izvaja cepljenje proti konjski kugi, in pravila, ki urejajo tovrstno cepljenje;

(b) *prenašalec bolezni* je insekt vrste *Culicoides imicola* ali katerikoli insekt rodu *Culicoides*, ki lahko prenaša virus konjske kuge in ga je mogoče prepoznati s postopkom, predvidenim v členu 19 na podlagi mnenja Znanstvenega veterinarskega odbora;

ker je treba zato, da bi zagotovili bolj učinkovit nadzor nad boleznijo, ukrepati in določiti okužena in ogrožena območja, ob

(c) *potrditev* je izjava o prisotnosti konjske kuge, ki jo izda pristojni organ na podlagi rezultatov laboratorijskih preiskav; vendar pa lahko v primeru epidemije pristojni organ potrdi pojav bolezni tudi na podlagi rezultatov kliničnih in/ali epidemioloških rezultatov;(d) *pristojni organ* pomeni osrednji organ države članice, ki je odgovoren za izvajanje veterinarskih kontrol ali katerikoli veterinarski organ, ki mu je bila poverjena ta odgovornost;(e) *uradni veterinar* je veterinar, ki ga imenuje pristojni organ.

(1) UL C 312, 3.12.1991, str. 12.

(2) Mnenje podano 10. aprila 1992 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(3) Mnenje podano 29. aprila 1992 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(4) UL L 224, 18.8.1990, str. 42. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 92/130/EGS (UL L 47, 22.2.1992, str. 26).

(5) UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 3763/9 (UL L 356, 24.12.1991, str. 1).

Člen 3

Države članice zagotovijo, da se pristojni organ obvezno takoj uradno obvesti o pojavu ali sumu na konjsko kugo.

Člen 4

1. Če ima gospodarstvo enega ali več kopitarjev, kjer se sumi, da so okuženi s konjsko kugo, države članice zagotovijo, da uradni veterinar takoj sproži uradno preiskavo, da bi se potrdila ali ovrgla prisotnost navedene bolezni.

2. Od trenutka, ko prejme obvestilo o sumu na okužbo, mora uradni veterinar:

(a) zagotoviti uradni nadzor nad osumljenim(i) gospodarstvom(i);

(b) voditi:

(i) uradni popis vrst kopitarjev z navedbo števila že poginulih, okuženih živali ali živali, dovzetnih za okužbo za vsako vrsto posebej in posodobitve tega popisa, ki zajema kopitarje, rojene ali poginule v obdobju suma; podatke popisa je treba predložiti na zahtevo in se lahko preverijo pri vsakem inšpekcijskem pregledu;

(ii) popis krajev, ki omogočajo nastanitev in preživetje prenašalcev bolezni ter uporabo primernih ukrepov za zatiranje mrčesa v teh krajih;

(iii) epizootiološko preiskavo v skladu s členom 7;

(c) redno obiskovati gospodarstvo(a) in ob teh obiskih:

(i) pregledati vsakega kopitarja na gospodarstvu;

(ii) opraviti podroben klinični pregled na živalih za katere se sumi, da so zbolele ali obdukcijo na mrtvi živali ter vzeti primerne vzorce za laboratorijske preiskave;

(d) zagotoviti:

(i) da so vsi kopitarji na gospodarstvu(ih) nastanjeni v svojih bivališčih ali drugih mestih, kjer so zaščiteni pred prenašalcem bolezni;

(ii) da je prepovedano sleherno gibanje kopitarjev z gospodarstva ali nanj;

(iii) da se uporabljajo primerna sredstva za zatiranje mrčesa v in okoli stavb, kjer so nastanjeni kopitarji;

(iv) da se trupla kopitarjev, ki so poginili na gospodarstvu, uničijo, odstranijo, zažgejo ali zakopljejo v skladu z Direktivo Sveta 90/667/EGS z dne 27. novembra 1990

o določitvi veterinarskih pravil za odstranjevanje in predelavo živalskih odpadkov, njihovo prodajo ter o preprečevanju prisotnosti patogenov v živilih živalskega ali ribjega izvora in o spremembi Direktive 90/425/EGS ⁽¹⁾.

3. Do uvedbe uradnih ukrepov iz odstavka 2 mora lastnik ali imetnik živali, za katere sumi, da so obbolele, sprejeti zaščitne ukrepe, da bi zagotovili uskladitev z odstavkom 2(d).

4. Pristojni organ lahko uporabi katerikoli ukrep iz odstavka 2 tudi za druga gospodarstva, če je zaradi lokacije, geografske lege ali stikov z gospodarstvom, kjer se sumi bolezen, upravičen sum na mogoč izvor bolezni.

5. Poleg določb iz odstavka 2 se lahko za naravne rezervate, kjer kopitarji živijo svobodno, predpišejo specifične določbe v skladu s postopkom iz člena 19.

6. Ukrepi, predvideni v tem členu, se lahko uradno ukinejo samo, kadar pristojni organ ne sumi več na prisotnost konjske kuge.

Člen 5

Cepljenje proti konjski kugi se lahko izvaja samo v skladu določbami te direktive.

Člen 6

1. Če je prisotnost konjske kuge uradno potrjena, uradni veterinar:

(a) takoj poskrbi za usmrnitev pod uradnim nadzorom vseh kopitarjev na okuženem gospodarstvu, ki so okuženi ali kažejo klinična znamenja konjske kuge;

(b) poskrbi za uničenje, odstranitev, zažig ali zakop trupel omenjenih kopitarjev v skladu z Direktivo 90/667/EGS in/ali;

(c) razširi ukrepe iz člena 4 na gospodarstva, ki se nahajajo znotraj območja 20 km (znotraj okuženega območja) od okuženega(ih) gospodarstva(ev);

(d) izvaja sistematsko cepljenje vseh kopitarjev na območju pod točko (c) z uporabo cepiva, ki ga odobri pristojni organ, ter se jih identificira z vidno, neizbrisno oznako po metodi, odobreni v skladu s postopkom, določenem v členu 19. Pristojni organ pa lahko opusti zahteve po cepljenju na podlagi epizootioloških, meteoroloških, geografskih ali klimatskih okoliščin. Pristojni organ o tem obvesti Komisijo;

(e) opravi epizootiološko preiskavo v skladu s členom 7.

⁽¹⁾ UL L 363, 27.12.1990, str. 51.

2. Pristojni organ lahko razširi ukrepe, predvidene v odstavku 1, prek meje območja iz točke (c), če je na podlagi geografskih, ekoloških ali meteoroloških razmer ali gibanj iz ali na gospodarstvo, kjer je bila bolezen potrjena in obstaja sum širitve konjske kuge. O tem obvesti Komisijo.

3. Kadar se nahaja območje iz odstavka 1 na ozemlju več kakor ene države članice, pristojni organi zadevnih držav članic sodelujejo pri opredelitvi tega območja. Če je potrebno, se slednje opredeli po postopku, določenem v členu 19.

Člen 7

1. Epizootiološka preiskava upošteva:

- obdobje, v katerem je bila konjska kuga domnevno prisotna na gospodarstvu,
- možni izvor konjske kuge na gospodarstvu ter identificiranje ostalih gospodarstev, na katerih so kopitarji, ki bi se lahko okužili ali prišli v stik z istim virom,
- prisotnost in porazdelitev prenašalcev bolezni,
- premike kopitarjev na ali iz zadevnih gospodarstev ali spremljanje trupel, ki so bila odstranjena iz teh gospodarstev.

2. Ustanovi se krizni center za zagotavljanje popolnega usklajevanja vseh ukrepov, potrebnih za čimprejšnje izkoreninjenje konjske kuge in za izvajanje epizootiološke preiskave.

Svet na predlog Komisije sprejme splošne predpise za krizne centre v posameznih državah in v Skupnosti.

Člen 8

1. Države članice zagotovijo, da poleg ukrepov iz člena 6, pristojni organ določi okuženo in ogroženo območje. Pri določevanju teh območij je treba upoštevati geografske, upravne, ekološke in epizootiološke dejavnike, povezane s konjsko kugo, in kontrolne strukture.

2. (a) Okuženo območje predstavlja del ozemlja Skupnosti s polmerom najmanj 100 km okrog celotnega okuženega gospodarstva.

(b) Ogroženo območje predstavlja del ozemlja Skupnosti, ki sega najmanj 50 km prek okuženega območja, na katerem v zadnjih 12 mesecih ni bilo opravljeno sistematsko cepljenje.

(c) Če se ta območja nahajajo na ozemlju več držav članic, pristojni organi zadevnih držav članic sodelujejo pri

določevanju območij iz točk (a) in (b). Če je potrebno, se varovalno in nadzorno območje lahko določita v skladu s postopkom, določenem v členu 19.

3. Na primerno utemeljeno zahtevo države članice se lahko spremeni razmejitev območij skladno z odstavkom 2 po postopku iz člena 19 ob upoštevanju naslednjih parametrov:

- geografska lega in ekološki dejavniki,
- meteorološke razmere,
- prisotnost in porazdelitev prenašalca bolezni,
- rezultati epizootioloških preiskav, opravljenih v skladu s členom 7,
- rezultati laboratorijskih preiskav,
- uporaba kontrolnih ukrepov, predvsem ukrepov za zatiranje mrčesa.

Člen 9

1. Države članice zagotovijo uporabo naslednjih ukrepov na okuženem območju:

- (a) identificirajo se vsa gospodarstva na območju, ki imajo kopitarje;
- (b) uradni veterinar opravi:
 - občasne obiske vseh gospodarstev s kopitarji,
 - klinične preglede omenjenih kopitarjev, vključno z zbiranjem vzorcev za laboratorijsko preiskavo, če je potrebno; voditi je treba evidenco obiskov in ugotovitev.
- (c) kopitarji zapustijo gospodarstvo, na katerem se gojijo, samo v primeru zakola v sili, ko gre za prevoz pod neposrednim uradnim nadzorom do klavnice na istem območju ali če na tem območju ni klavnice, do klavnice znotraj ogroženega območja, ki jo določi pristojni organ.

2. Poleg ukrepov, predvidenih v odstavku 1, se lahko sprejme tudi odločitev o sistematskem cepljenju kopitarjev proti konjski kugi ter o njihovem identificiranju na okuženem območju po postopku, določenem v členu 19.

Člen 10

Države članice zagotovijo:

- 1. da se ukrepi iz člena 9(1) izvajajo na ogroženem območju. Če pa na ogroženem območju ni klavnice, se kopitarje lahko zakoljejo v okuženem območju v klavnici, ki jo določi pristojni organ;
- 2. da se prepove vsako cepljenje proti konjski kugi na ogroženem območju.

Člen 11

Obdobje uporabe in veljavnosti ukrepov iz členov 6, 8, 9 in 10 se določi po postopku, določenem v členu 19. V nobenem primeru ne sme biti to obdobje krajše od 12 mesecev, če je bilo cepljenje opravljeno v skladu s členi 6(1) in 9(2).

Vendar, ne glede na člena 9(1)(c) in 10(1),:

- (a) se kopitarji lahko prevažajo iz okuženega in ogroženega območja pod uradnim nadzorom ter pod pogoji iz člena 5(3) Direktive 90/426/EGS do karantenske postaje, omenjene v členu 5(3)(d) iste direktive;
- (b) so premiki kopitarjev znotraj območij z istim statusom predmet pooblastila pristojnih organov na podlagi naslednjih določb:
- (i) kopitarje:
- je treba predhodno uradno pregledati,
 - je treba identificirati in
 - mora spremljati uradni dokument;
- (ii) države članice v vseh primerih zagotovijo, da kopitarji, ki so bili cepljeni pred manj kakor 60 dnevi, ne smejo zapustiti gospodarstva, na katerem so bili v času, ko se je izvajalo cepljenje;
- (iii) država članica obvesti Komisijo v okviru Stalnega veterinarskega odbora o ukrepih na tem področju.

Člen 12

Če je epizootija konjske kuge v določeni regiji izredno obsežna, zadevne države članice sprejmejo dodatne ukrepe v skladu s postopkom, določenem v členu 19.

Člen 13

Države članice zagotovijo, da sprejme pristojni organ vse potrebne in primerne ukrepe, da bi bili vsi prebivalci okuženega in ogroženega območja povsem obveščeni o veljavnih omejitvah in da bi sprejeli potrebne ukrepe za ustrezno izvajanje zadevnih ukrepov.

Člen 14

1. V vsaki državi članici se določi nacionalni laboratorij za opravljanje laboratorijskih pregledov, določenih v tej direktivi. Ti nacionalni laboratoriji in njihove pristojnosti ter naloge so naštetih v Prilogi I te direktive.

2. Nacionalni laboratoriji, navedeni v Prilogi I, sodelujejo z referenčnim laboratorijem Skupnosti iz člena 15.

Člen 15

Referenčni laboratorij Skupnosti za konjsko kugo je naveden v Prilogi II. Ne glede na določbe iz Odločbe 90/424/EGS, in zlasti člena 28, se funkcije in naloge laboratorija določijo v Prilogi III.

Člen 16

Izvedenci Komisije lahko opravijo preglede na kraju samem, kolikor je to potrebno za enotno uporabo te direktive in v sodelovanju s pristojnimi organi. V ta namen lahko s pregledom reprezentativnega odstotka gospodarstev preverijo ali pristojni organi spremljajo in nadzorujejo skladnost z določbami te direktive. Komisija obvesti države članice o rezultatih opravljenih pregledov.

Država članica, na katere ozemlju se opravlja pregled, zagotavlja vso potrebno pomoč izvedencem pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Splošni predpisi za izvajanje tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom, določenem v členu 19.

Člen 17

1. Vsaka država pripravi načrt ukrepov za izredne razmere, iz katerega je razvidno, kako bo izvajala ukrepe iz te direktive.

Ta načrt naj bi omogočal dostop do prostorov, opreme, osebja in vseh drugih primernih sredstev, potrebnih za hitro in učinkovito izkoreninjenje bolezni.

2. Merila za pripravo načrtov iz odstavka 1 so določeni v Prilogi IV.

Načrti, pripravljeni v skladu s temi merili, se predložijo Komisiji najpozneje v treh mesecih od dneva začetka veljave te direktive.

Komisija preveri ali ti načrti omogočajo uresničitev zastavljenega cilja in predlaga zadevnim državam članicam potrebne spremembe, zlasti, da bi zagotovili skladnost načrtov z načrti drugih držav članic.

Komisija odobri načrte, ki jih spremeni, če je potrebno, v skladu s postopki, določenimi v členu 19.

Načrti se lahko naknadno spremenijo ali dopolnijo po istem postopku, da bi upoštevali razvoj razmer.

Člen 18

Priloge spremeni Svet na predlog Komisije.

Člen 19

1. Če je treba ravnati po postopku iz tega člena, predsednik na lastno pobudo ali pa na zahtevo predstavnika države članice preda zadevo Stalnemu veterinarskemu odboru, vzpostavljenemu s Sklepom 68/361/EGS ⁽¹⁾, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Predstavniki Komisije predložijo odboru osnutek potrebnih ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko glede na nujnost zadeve določi predsednik. Mnenje se sprejme z večino, ki jo določa člen 148(2) Pogodbe za odločanje Sveta na predlog Komisije. Glasovi predstavnikov držav članic se ponderirajo na način, določen v navedenem členu. Predsednik ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme predvidene ukrepe, kadar so v skladu z mnenjem odbora.

(b) Če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo podano, Komisija brez odlašanja predloži Svetu predlog ukrepe, ki naj se sprejmejo. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet ne odloči v treh mesecih po prejemu predloga, predlagane ukrepe sprejme Komisija, razen če se je Svet z navadno večino izrekel proti navedenim ukrepom.

Člen 20

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1992. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 21

Komisija predloži Svetu poročilo o uporabi te direktive skupaj s primernimi predlogi do 1. oktobra 1993 in na podlagi zbranih izkušenj.

Člen 22

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 29. aprila 1992

Za Svet

Predsednik

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ UL L 255, 18.10.1968, str. 23.

PRILOGA I

A. SEZNAM NACIONALNIH LABORATORIJEV ZA KONJSKO KUGO

Belgija	Institut National de Recherche Vétérinaire (INRV), Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek (NIDO), Groeselenbergstraat 99, 1180 Brussel
Danska	Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave
Nemčija	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Straße, 7400 Tübingen
Francija	Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, 22, rue Pierre Curie, BP 67, 94703 Maisons Alfort Cedex
Grčija	Institut de fièvre aphteuse et des maladies exotiques du Centre des Instituts Vétérinaires d'Athènes, Rue Neapoleos 25, KA 15 310 Aghia Paraskevi, Athens
Irska	Central Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Abbotstown, Castleknock, Dublin
Italija	Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise, Via Campo Boario, Teramo
Luksemburg	Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 54, Avenue Gaston Diderich, L-Luxembourg
Nizozemska	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad
Portugalska	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Estrada de Benfica No 102, Lisboa
Španija	Laboratorio de sanidad y producción animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid
Združeno Kraljestvo	Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU 24 0NF

B. FUNKCIJE IN NALOGE NACIONALNIH LABORATORIJEV ZA KONJSKO KUGO

Nacionalni laboratoriji za konjsko kugo so odgovorni za usklajevanje standardov in diagnostičnih metod, ki jih v državi članici vsak diagnostični laboratorij posebej določa za uporabo reagentov in preskušanje cepiv. V ta namen:

- (a) lahko dobavljajo diagnostične reagente diagnostičnim laboratorijem, ki jih zahtevajo;
 - (b) kontrolirajo kakovost vseh diagnostičnih reagentov, ki se uporabljajo v tej državi članici;
 - (c) poskrbijo za občasne primerjalne teste;
 - (d) hranijo izolate virusa konjske kuge iz potrjenih primerov v tej državi članici;
 - (e) potrdijo pozitivne rezultate iz regionalnih diagnostičnih laboratorijev.
-

PRILOGA II

REFERENČNI LABORATORIJ SKUPNOSTI

Laboratorio de sanidad y producción animal,
Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación,
28110 Algete, Madrid — España.

PRILOGA III

FUNKCIJE IN NALOGE REFERENČNEGA LABORATORIJA SKUPNOSTI ZA KONJSKO KUGO

Referenčni laboratorij Skupnosti za konjsko kugo ima naslednje funkcije in naloge:

1. usklajevanje metod, ki se uporabljajo v državah članicah za diagnosticiranje konjske kuge, ob posvetovanju s Komisijo, in sicer z naslednjimi ukrepi:
 - (a) tipizacija, hranjenje in dobava virusnih sevov konjske kuge za serološke teste in pripravo antiseruma;
 - (b) dobava standardnih serumov in ostalih referenčnih reagentov za nacionalne referenčne laboratorije za namen standardizacije testov in reagentov, ki se uporabljajo v posamezni državi članici;
 - (c) priprava in hramba zbirke virusnih sevov in izolatov konjske kuge;
 - (d) priprava občasnih primerjalnih kontrol diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti;
 - (e) zbiranje in primerjanje podatkov in informacij o uporabljenih metodah diagnosticiranja in rezultatih preiskav opravljenih v Skupnosti;
 - (f) karakteriziranje izolatov konjske kuge po najnovejših razpoložljivih metodah, za boljše spremljanje epizootiologije konjske kuge;
 - (g) spremljanje razvoja na področju nadzora konjske kuge, epizootiologije in preprečevanja po celem svetu;
 2. aktivno sodelovanje pri diagnosticiranju izbruha konjske kuge v državah članicah prek prejemanja izolatov virusa za potrditvene diagnoze, karakterizacijo in epizootiološke raziskave;
 3. usposabljanje in izpopolnjevanje izvedencev za laboratorijsko diagnozo z namenom uskladitve tehnik v vsej Skupnosti;
 4. izvajanje vzajemne izmenjave informacij s svetovnim laboratorijem za konjsko kugo, ki ga imenuje Mednarodni urad za epizootijo (IOE), zlasti glede razvoja stanja v svetu glede konjske kuge.
-

PRILOGA IV

MERILA ZA NAČRTE DELA ZA IZREDNE RAZMERE

Načrti dela za izredne razmere morajo izpolnjevati vsaj naslednja merila:

1. Ustanoviti je treba krizni center na državni ravni, ki usklajuje vse kontrolne ukrepe v zadevni državi članici.
 2. Pripraviti je treba seznam lokalnih centrov za nadzor bolezni z ustrezno opremo za usklajevanje ukrepov nadzora nad boleznijo na lokalni ravni.
 3. Pripraviti je treba podrobne informacije o osebju, vključenem v kontrolne ukrepe, o njihovem strokovnem znanju in odgovornostih.
 4. Vsak lokalni center za nadzor bolezni mora imeti možnost hitrega navezovanja stikov z ljudmi/organizacijami, ki so neposredno vpleteni/vpletene v izbruh.
 5. Oprema in materiali morajo biti na voljo za primerno izvajanje nadzora nad boleznijo.
 6. Treba je pripraviti podrobne informacije o ukrepih, vključno z načini odstranjevanja trupel, ki jih je treba sprejeti ob sumu ali potrditvi okužbe ali stika s sumljivimi živalmi.
 7. Pripraviti je treba programe usposabljanja za ohranjanje in izpopolnjevanje praktičnega znanja in upravnih postopkov.
 8. Diagnostični laboratoriji morajo imeti opremo za opravljanje obdukcij, potrebne zmogljivosti za serologijo, histologijo itd. ter morajo ohranjati strokovno znanje za hitro diagnosticiranje (v ta namen bi bilo treba poskrbeti za hiter prevoz vzorcev).
 9. Treba je pripraviti podatke o ocenjeni količini cepiva proti konjski kugi, ki se zahtevajo v primeru ponovne uvedbe cepljenja v izrednih razmerah.
 10. Zagotoviti je treba pravno podlago za izvajanje načrtov za izredne razmere.
-